

Alternativet til denne lov skulle have været en forlængelse af aftalen, men i erkendelse af, at den slags aftaler minder lidt om lappeløsninger samt i øvrigt skal genforhandles med jævne mellemrum, er det mere holdbart for alle parter, at man ved, hvad man har at rette sig efter. Ofte lider både apoteker, forbrugere og lægemiddelindustrien under, at vi laver nye regler hele tiden, så jo mere langsigtet, jo bedre.

For at lovforslaget ikke skal udvikle sig til en administrativ byrde for de folk, der skal arbejde med det, er der et par punkter, vi vil tage op til drøftelse i udvalget. Lif er nemlig kommet med et par indvendinger, som jeg sådan set godt kan støtte. De mener, at § 7 g, stk. 2, måske er lige omstændeligt nok med indberetning hver sjette måned. Dette er jeg umiddelbart enig i, da vi jo ikke har til formål at pålægge et erhverv nye administrative byrder. Så kan vi på nogen måde gøre det mere smidigt, mener Det Konservative Folkeparti, at vi skal lægge os i selen for at gøre det så let tilgængeligt som muligt.

Men alt i alt et godt forslag med et par knaster, som vi håber at kunne hævle af under udvalgsbehandlingen.

Anni Svanholt (SF):

Vi har længe i SF ønsket at få gjort noget ved medicinindustriens høje priser. Vi har også tidligere stillet forslag om det.

Vi betaler for meget for medicin i Danmark i forhold til andre lande i Europa, og det forslag, som behandles her i dag, er ét blandt flere med det formål at organisere et modspil til medicinalmonopolerne fra det offentlige. Vi mener, at almindelige forbrugere skal betale mindre, og at industrien skal betale mere, og samfundet, det vil sige skatteyderne, skal også have en gevinst i form af mindre udgifter.

Baggrunden for dette forslag er Sundhedsministeriets betænkning »Organisering af lægemiddelsalget i Danmark« fra november sidste år. Nogle af forslagene fra betænkningen blev taget med i finanslovforhandlingerne for år 2000, og det er vi i SF godt tilfredse med. Det drejer sig om udbud i licitation af synonyme lægemidler og rabat til apotekerne ved omkostningsbesparende indkøb. Rabatterne skal jo deles mellem apotekerne, det offentlige og forbrugerne.

Vi synes, det offentlige skal bruge sin køberolle til at skabe et effektivt modspil til medicinalfirmaerne og importørerne, der typisk er meget monopoliserede sælgere. Det offentlige

har i alt for høj grad accepteret medicinalmonopolernes høje priser og ladet skatteyderne og borgerne betale. Ved at sætte tommeskrueerne hårdere på medicinalindustrien kan der her spares penge på medicintilskuddene, som så skal bruges til at gøre kræftbehandlingen bedre, udbygge genoptræningen og lave mere forebyggelse.

Hvad angår hensynet til patienterne, borgerne kan man her sige, så mener vi, at ingen borger nogen sinde må komme i den situation, at der skal betales den fulde pris for et lægemiddel, og en patient, der er kroniker, skal heller ikke betale mere end maks. 3.600 kr. efter de nye regler. Det håber jeg at sundhedsministeren her i dag kan bekræfte.

Vi mener, der skal lægges vægt på høringsvarene. Vi har lagt særlig mærke til det høringssvar, der er kommet fra Ældre Sagen, som ønsker, at lovforslagets regler kun gælder for lægemidler, hvor der er mulighed for substitution, og hvor mindst ét af lægemidlerne har fuldt tilskud. Det mener jeg at man bør vurdere nærmere under udvalgsarbejdet.

En anden side af sagen er også information til lægerne og borgerne. Det er klart, at det er lægerne, der udskriver recepterne til borgerne, patienterne, og det er meget nødvendigt, at de er velinformerede om, hvilke priser der er på produkterne. Derfor er vi meget tilfredse med, at en del af finanslovaftalen også indebærer, at der skal gives en styrket information til lægerne og til patienterne om, hvordan man kan vælge den bedste og billigste medicin.

Vi støtter lovforslaget, men ønsker under udvalgsarbejdet at få dyrket de nævnte ting her.

Jeg skal på vegne af hr. Frank Aaen fra Enhedslisten sige, at Enhedslisten afviser forslaget og vil stemme nej.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er som bekendt ikke med i finanslovforliget for i år, og det her forslag indgår jo som en del af aftalen på sundhedsområdet. Men vi er af den mening i mit parti, at vi i videst muligt omfang bør sikre, at borgerne får medicinpræparater til de lavest mulige priser.

Lovforslagets indhold er, at intet lægemiddel kan få generelt tilskud, såfremt apoteksindkøbsprisen ligger over en nærmere defineret gennemsnitspris på det pågældende lægemiddel, som gælder i Nord- og Mellemeuropa; det har adskillige af medlemmerne allerede været inde på.